

Абонаментъ:
Годишно 50 бр. 4 л.
1/2 год. 25 бр. 2 л.
За странство... 6 л.
Единъ брой 5 стот.

ПРОЖЕКТОРЪ

Общественъ вѣстникъ. — Органъ на правдата.

„Царство, въ което ралата сж свѣтливи, а сабитѣ рѣждиви, и народа и царя сж щастливи“...

Редакторъ-Ступахинъ:
— Цв. Караивановъ —

Адресъ:
в. „Прожекторъ“
Плѣвень.

„Свѣтлината е носителка на: Просвѣта, Знание, и Прогресь, гдѣто тя владѣе, мрака нѣмѣе“

ВЪ СКАЛА

на

Юр. Джумалиевъ
София, улица Пиротска № 108.
се продаватъ брашна до № 0000.

7—10

Продава се триетажна съвършено нова къща, приспособена съ всички удобства за живѣне на три отдѣлни сѣмейства, на ходяща се въ най-здорово-словната частъ на града VIII кварталъ.

Желающитѣ да я купятъ да се отнесатъ до Бюро Караивановъ — Плѣвень.

4—5

Продава се дворно мѣсто, находящо се, въ центъра на града, I кварталъ (Текиската махла № 30 мѣжду сѣсѣди Христо Христовъ, Илия Хр. Гайдаровъ и др. отъ около 700 кв. м.

Желающитѣ да го купятъ, да се отнесатъ за споразумение до Бюро Караивановъ Плѣвень.

5—5

Продаватъ се съ износна цѣна 1) една въхта каруца, за единъ конь, 2) една възелница за вино около 140 ведра, 3) една каца за пращина, около 20 казани, съвършено здрави. Желающитѣ да ги купятъ, или едно отъ тритѣ парчета, да се отнесатъ до „Бюро Караивановъ“ — Плѣвень.

3—3

Търся самостоятелна къща съ 4 стаи и кухня въ цѣнтъра на града. Споразумѣние кантора САВОВЪ & РАДОСЛАВОВЪ срѣщу хотелъ „Балканъ“.

2—4

Обявление.

Парната воденица въ село Новачени, Никоп. околия, до самото село при добър районъ за експлоатация, се продава при най-згодни условия и износна цѣна.

Машината е полустабилъ 35 к. сили, Валцъ, Еврика, Борать съ елеваторъ всичко здраво и модерна конструкция. Построена е отъ прѣди 3—4 години и по неумение на експлоатацията и несъгласие мѣжду съдружницитѣ е взето рѣшение да се продаде.

Условия и цѣни при фирмата Мавродиевъ & Тормановъ, (складъ на спиртни питиета) или, Бюро Караивановъ, ул. „Александровска“ № 316 — Плѣвень.

5—5

Благоразумие е нужно.

Когато цѣлия български народъ е застаналъ настрѣхналъ прѣдъ своята сѣдба, и, на прага на новата си история, вира се въ врѣмената, за да открие пътъ на бѣднина-та си; — тогава, когато около България се стяга обрача на неприязаностъ-та и користолюбие, — тогава, когато вжтрѣ въ страната силитѣ на разорението и развалата продължаватъ да разяждатъ и разстройватъ нашия държавенъ организъмъ, — тогава всички ония, които мислятъ, които сж прѣднитѣ редове на борбата за възражданieto на Родината трѣбва да събератъ цѣлата си смѣлостъ и всичката си гражданска доблестъ, за да кажатъ истината, цѣлата истина, както за нашигѣ вжтрѣшни работи, така и за онова, което ни очаква, ако ний прѣдприемемъ дѣйствия, които биха засѣгнали нашигѣ сѣсѣди и великитѣ сили.

Нашигѣ вжтрѣшни събития си вървятъ по своя пътъ, — борбата се води, борцитѣ сж на лице, отговорноститѣ и отговорницитѣ се знаятъ, дори и законитѣ, и формалнитѣ постановления на конституцията, и правилственото болшинство не могатъ да спратъ удара на сѣдбата, която неумолима, невъзмутима иде да погребее готовитѣ вече за гроба и да повика на животъ новитѣ вжтрѣшни сили на народа. Въ тия борби може да има лакатушения и забавания, ала ний твърдо и рѣшително вървимъ къмъ развяската, която неуклонно ще дойде, ако външни събития, външни фактори не дойдатъ да ни смутятъ, наново да тласнатъ страната къмъ авантюри и сътресения.

Ето тукъ е нужно всичкото спокойствие, всичката ни трѣзвостъ, и всичката ни смѣлостъ, за да посочимъ на онова зло, което наново ни деб-

не и което, както въ миналото, така и сега, ще иска да тормози държавата ни съ миражи и кървави, юдивски хора въ ония нещастни области, които пакъ сега завоювани отъ нацигѣ сѣсѣди, сж населени съ българи.

Болно е, твърдѣ е болно за насъ българитѣ да заговоримъ пакъ за Македония. Неужели ли провидението за винаги си е вдигнало ржката отъ тая клета областъ? — Какви грѣхове на вѣковетѣ има да изкупватъ българитѣ тамъ за да влачатъ още веригитѣ на едно позорно и кърваво робство? За това ли сега тоя коравъ и честенъ народъ, защото години се бори за човѣшки права и пролива крѣвта си за свободата за всички въ европейска Турция та така повика намѣсата на великитѣ сили и доведе балканската война, за това сега пакъ пѣшка подъ ударитѣ на тиранския бичъ?

Но, гласа на чувствата сега трѣбва да заглѣхне, образа на окървавена и разпокъсана България, трѣбва дълбоко да скриемъ въ дѣното на душата си, за да бжде тамъ запазенъ за оня свещенъ день, когато ще удари свѣтлия часъ на правдата. Сега трѣбва да говори разума. А той днесъ, въ тия трѣвожни и рѣшителни дни казва само едно: миръ, миръ за България — вжтрѣшно обновление и забравяне на всички ония вѣждедения, които могатъ на ново да прѣдизвикатъ кървавата буря на Балкаитѣ.

Всички чада на България трѣбва да се вслушатъ въ тоя повелителенъ гласъ на разума, трѣбва да се обржатъ съ хладнокрѣвие и да работятъ съ всички сили за вжтрѣшното възраждане на Родината.

И ако нѣкой, въ своето възмущение и въ своето ненаситно още стремление къмъ авантюри,

подразне да прѣдизвика сега външни сътресения и кървави бани за българитѣ извънъ царството, той ще раздразни българския народъ, ще разтрои цѣлата борба за нашето тукъ обновление и засилване, единственитѣ условия за бѣдащата отплата — тоя блуденъ синъ на България ще стане съюзникъ на враговетѣ ни и ще бжде Каинъ на своя народъ, който ще посѣгне на живота му безврѣменно. Благоразумие е нужно и то въ всѣко отношение, защото сѣтнинитѣ сж лоши и печални за всѣкиго.

Тѣзи мисли ни се на-

вѣха отъ нашето пропагандуване на българската частъ отъ злостастна и опустошена, въ всѣко отношение Македония. Человѣкъ би просто заплакалъ ако има случая да види всичко съ очитѣ си, развалинитѣ и опустошенията извършени отъ гърци и сѣрби, наши бивши съюзници, а по настоящемъ наши най-голѣми врагове. Прочее нѣка бждемъ благоразумни и работимъ по-енергично за вжтрѣшното възобновление на нещастното ни отечество, погромено отъ една главоломна заповѣдъ, прѣду една година 16 юний.

Настѣпва смъртъта.

ПОЕМА!??...

Усѣщамъ денътъ се смрачава
И виждамъ настѣпва ноцъта
Ще наддѣлее тя мжглява
И лѣдена здрачъ върху свѣта...

И мисля слѣдъ вѣчностъ — години
Ще мрѣкне тѣй сетния день
Морета гори и долини
Ще вжнатъ въ мракъ поледенъ.

Въ обятия бездушни и влажни
Ще сграби тѣй ширна земя
И виждамъ лжчъ сетенъ какъ гаснѣ
И всичко обрѣща въ тѣма.

Така тѣми — рой безъ име
Настѣпва надъ нашия животъ
Ний само съ скрѣбъ ги слѣдиме
Безсилни прѣдъ тѣхния ходъ...

И нѣми въ надѣжда послѣдна
Очаквахъ помощъ но ахъ!
Напраздно — настѣпва ноцъ ледена
И всико ще лѣтне в' тѣхъ...

Гробовна тя ще натдѣлее
Послѣдна ноцъ върху свѣтътъ
Усѣщамъ денътъ веч' тѣмнѣе
И виждамъ настѣпва смъртъта...

Tol Marbo.

На Недѣлка П.

Цѣлувки искатъ твойте уста,
Цѣлувки страдни и горѣщи,
Горѣщи като младостъта, —
А тѣзъ обятия младежки
Покорни роби на страстьта,
Туптятъ и чезнатъ зарадъ срѣщи!
Чаровни блѣнове на любовта.
За тебъ отъ свѣтлата зорница
Ще свия отъ зари вѣнецъ,
За тебъ о, моя хубавица
Ще пѣя пѣсни до конецъ...
Срѣжаниъ.

На балъ.

Въ Станимашка Дружба
На вечеринка бѣхъ
И въ момента по нужда
Интересно азъ видѣхъ.
Една щастлива двойка
Любуваше се тамъ,
Въртиопашкова „Литка“
Съ единъ капитанъ.
Svat.

Цв. Христовъ.

16 юни 1913 година.

Съ проклетие на уста изговаря тази дата всъки българинъ. 16 юни — гроба на хиляди български синове. 16 юни — разгрома на велика България, най-послѣ 16-и юни — тържество на българските врагове — тържество за Австрия. Една година се мина отъ тази дата, обаче виновника не може да се намъри. Една година вече фаталния човѣкъ, заобиколенъ съ изчадията на българския народъ се смѣ надъ великото нещастие, което съ единъ замахъ докара на България. Но, въ този денъ не можахъ да изкара до край мисията си. България живѣе; тя прѣтежава още жизнени сокове, тя е още мощна за да държи въ респектъ не приятелитѣ си и да бже гранитна скала въ която да се сблъсква завѣтната мечта на нѣмцизма. За това пѣкъ прѣдателитѣ, заедно съ своя господарь съ по-голъмо усърдие отъ онова на 16 юни, я водятъ по пѣтя на окончателния разгромъ — пълното тържество на българските врагове.

Български народе, стрѣсни се. 16 юни не ти ли показа, че ако продължавашъ да вървишъ по този пѣтъ много още ще теглишъ. Не разбра ли, че твоето нещастие бѣ размѣнна монета за щастieto на други. Коститѣ и кръвта на хилядитѣ твои братя паднали на „Султан-тепе“, „Криволакъ“ и др. за чужди интереси и за твоето нещастие, не ти ли говорятъ да потърсишъ смѣтка, да отжистишъ.

Смачкай главата на усойницата, завила се въ твоето сърдце, която безпирно трови организма ти, и не ти дава възможностъ да се отпратишъ по пѣтя на културата и прогреса. Покажи на тѣзи, които търгуватъ съ тебе, че си достоенъ да бждешъ господарь на съдбинитѣ си.

Български народе, това ти трѣбва да сторишъ въ името на неизпълненитѣ идеали, които тепърва има да реализирвашъ.

ХРОНИКА.

— Поради 10 дневното ни отсъствие отъ града, вѣстника не излъже миналата седмица, за което молимъ извинение отъ г. г. читателитѣ и абонатитѣ си. Впрочемъ тѣ нищо не губятъ отъ това, защото нашия абонаментъ е на броеве и тѣ ще си получатъ напълно 50 броя до края на годината.

— Тържество. Прѣзъ миналата седмица, стана въ градътъ ни небивало до сега тържество, по случай полагане основния камѣкъ на зданието, което нашия съгражданинъ благодѣтель г. Димитър Константиновъ, ще построи на свои сръдства, за прогимназиално училище, което на вѣчни врѣмена ще носи неговото име. За тържеството бѣха дошли мин. на Нар. Просвѣта г. П. Пешевъ и Вратч. митрополитъ Н. В. Прѣосв. Климентъ, които взеха най-живо участие въ тържеството съ своето присѣствие.

Хвала и честъ на подобни благодѣтели.

— Пл. венския Околийски Началникъ прочутия и всѣизвѣстния г. М. Тепавичаровъ е вече окончателно уволненъ. На негово мѣсто по-рано се примѣстваше г. Сестримски отъ Самоковъ, обаче той отказалъ и си подалъ оставката. Слѣдъ дълги колибания г-нъ Радославовъ най-сетнѣ рѣшилъ и назначилъ на мѣстото на Тепавичаровъ, досегашния му полприставъ г. Велико Пукалски, а на мѣстото на Пукалски е назначенъ на ново господинъ Косто Сжлевъ всички отборъ юнаци отъ най-голъмото крило на Либералната концентрация — „отечествоспасители“. „Отъ трѣнъ на глогъ“ стана тая работа и повече нищо ще кажемъ за сега. Да е хаирлия и за много години да спасяваме отечеството.

— Г-нъ Петъръ Януцовъ, прѣдседателя на клонъ отъ доброволческото д-во „Сливница“ въ градътъ ни, продължава да си мълчи и не

смѣе да свика общо събрание на членоветѣ и настоятелството и даде отчетъ за истеклото врѣме и се подредятъ смѣтките на дружеството. Мисли ли г. Януцовъ да стори нѣкога това нѣщо? — и кога? Да не чака да го канимъ и него чрѣзъ Прокурорската власт, каго привлечемъ и счегководителъ каsiers му г. Сава Сжбчевъ. Побързайте защото и то може да стане. Знаемъ защо се размаивате. Ще почакаме още извѣстно врѣме дано се уреди тая работа безъ гюролтия, иначе знайтѣ що ви чака.

— За знание. Съобщаваме за свѣдение на играчитѣ на Софийската Градска Класна Лотария, гарантирана отъ Царство България, че тѣ трѣбва да подновятъ лозовѣтѣ си за IV класъ на текущата XV лотария най-късно до 24 т. м., като се отнесатъ за тая цѣль къмъ колектора или подколлектора, който имъ ги е доставилъ за прѣдшествуващитѣ класи.

Това съгласно § 5 отъ плана на Софийската Градска класна лотария.

По здрачъ.

(Посвѣщава се на Троян. малодци).

Денъ прѣваля и настава
Блѣдо-сива мрачина,
А прожектора застана —
На близката висина.

Ей изъ друма се задава
Тумба — млади господа.
Тамъ е Бонка, съ млади Сава
Юнкеръ, ходилъ на война.

Слѣдъ тѣхъ върви „кака Гена“
Съсъ чиновниче едно,
Тя въ бѣла е прѣмена,
То съ пардесю ново.

Па зашурятъ изъ кюшета,
Гдѣ не стига и око,
Салъ прожектору свѣтлината
Освѣтлява ги ярко.

Дойде Райна съсъ Ивана —
Шантеклера си раздра,
А по-послѣ каква стана
И Прожекторъ не схвана...

Троянъ, 25, V. 914 г.

Телескопъ.

Дописки и опровержения.

Открито писмо.

Г-нъ редакторе,

Въ брой 13 на почтения Ви в. „Прожекторъ“ въ отѣла „Хроника“ е помѣстена една статия, която визира дѣянията на нѣкоя си учителка по шевъ П. Р. съ единъ прѣгърбушенъ 40 год. ергенъ. Сжърпена, недосжърпена тая дописка, не сждържа нито една стотна частъ отъ всичката истина по самата сжщностъ за дѣлата на визиранитѣ г-нъ и г-ца.

Нѣмаше да се занимавамъ да разкривамъ самитѣ потайности на тѣзи хубостници, ако прѣгърбушения ергенъ, който се изказа, че е Георги Тончовъ пощалионъ при подвижното писалище Плѣвень — Сомовитъ, не бѣше замѣсилъ мойта личностъ като авторъ на въпросната дописка.

Георги Тончовъ безъ огледъ на всѣкакви простени и непростени сръдства и безъ поводъ на никакво докачание лично или не, отъ моя страна, и до вчерашни най-добри приятели, се е нахвърлялъ съ най-мръсни гадости и псувни по адреса ми прѣдъ лицата: Ст. Поповъ, Ст. Кръстевъ, Хр. Коцевъ, К. Минковъ, Ив. Мишевъ, Д. Г. Тодевъ и Хр. Тончевъ служещи и мои другари, прѣдъ които най-мръсно ме е изобличилъ и се заканвалъ даже, че ще ме вразуми да го разбера, кой е той. Освѣнъ това, ходилъ е, милостъта му, и при инженеръ да инсинира и ме клевети само и само да ми напакости и прѣкрие съ това свойтѣ мръсни похвати.

Сжщо, милостъта му, е подстрѣкалъ и кантонера противъ менъ, като послѣдния е ходилъ въ редакцията да иска дописката, обаче редакцията му показала вратитѣ на сждилището и той, се хвалилъ сетнѣ, че завелъ дѣло противъ редакцията. Азъ ще ви моля, г. редакторе, ако дѣйствително е заведено дѣло противъ Васъ, да бждете така добъръ и ме посочите за свидѣтель, като ми пишете да Ви прѣдставя още 10 на души такива, кои

то ще докажемъ дѣ е живѣла „сестрата“ и какво е правила съ „брата“.

А сега ще питамъ „брата“ Георги да ми каже отъ каква болестъ боледува отъ началото на м-цъ Май та и до сега, и какъвъ е този пусти „маясьлъ“ споредъ него. (Б. Р. Тодоракювъ). въ такава остра форма, че да го застава съ ледъ да го цѣри, а така сжщо, каква важна командировка застава „сестрата“ да отиде на 9 май въ София и пише отв. карти че било лошо и искали да я режатъ?

Пѣкъ нека бай Георги да ме клевети и псува прѣдъ началството ми и другаритѣ и да се заканва, че и дрѣхата отъ гърба си ще продаделъ, но и пилцитѣ ще ми прѣпилѣе, а камо ли менъ да остави. Недѣй мисли бай Герге, че се намирашъ въ Арабиستانъ или Патагония, а знай, че си въ царство България, дѣто царува правда, свобода и редъ и ако си кавалеръ, честенъ, достоенъ и порядъченъ, не съ псувни и гаменщини, а съ открито чело излъзъ и освѣтли обществото въ честността и невиностъта си.

Псувнитѣ и заканитѣ сж дарба и гордостъ на гаменитѣ.

28/V 914 год.
сп. Комарево.

СП. ВЕНЕВЪ.

Б. Р. Има думата началството имъ.

До Господина
редак. на в. „Прожекторъ“
въ гр. Плѣвень.

Г-нъ Редакторе

Моля дайте мѣсто на слѣдното въ почитаемия ви вѣстникъ.

Въ селото ни вилнѣятъ: божитѣ прѣдставители и полицията.

За Великъ-денъ Св. митрополия ни изпрати бежанеца попъ Д. Филиповъ, отъ Леринско спасилъ живота си отъ Солунския затворъ за попъ въ селото ни съ условие че ако селенитѣ го харесатъ — и той тѣхъ да се

ПОДЛИСТНИКЪ.

В. Т. Велчевъ.

Цѣлата истина по прогрома и новитѣ опасности за България.

„Смиритесь, гордые!
Поработайте, праздные!“

(Продължение отъ бр. 16).

Ролята на Русия.

Слѣдъ като ми обади, че било най-доброто врѣме за съединението и че се падало на мене и на мойтѣ другари да го извършимъ, покани ме да прѣдприемемъ нѣщо. И

тогисъ руситѣ бѣха ни съвѣтвали да чакаме и азъ отговорихъ на капит. Джонсъ, че до дѣто не си осигуримъ подържката на една велика сила, която ще бже готова да ни защити съ материални сръдства отъ Турция, нѣма да прѣдприеме подобно дѣло, защото ще бже една авантюра. Капитанъ Джонсъ ни единъ пѣтъ вече не ми говори за това, защото бѣше прѣминалъ (?) до противоположния лагеръ. Съединението стана, ние пострадахме, пострада, разбира се, и князь Александръ, но благодарение на глупостъта на кралъ Милана съединението стана и въ историята се отбѣлжи, че то стана противъ нашето съгласия и противъ волята на Русия. Нѣма съмнѣние, че до голѣма степенъ

то бѣше една авантюра, защото, ако Турция бѣше влѣзла съ войскитѣ си въ Румелия, когато сърбитѣ навлѣзоха въ княжеството, никакво съпротивление нѣмаше да посрѣщнатъ и сръбитѣ войски щѣха, може би, да ни надвиятъ по причина на моралното угнетение, което щѣше да обхване нашата войска. Но фактътъ на съединението си остана, а самъ Александръ III заяви слѣдъ нѣколко недѣли прѣдъ депутацията въ Копенхагенъ, че за разединение и дума не може да става. На това г-нъ Сазоновъ ми отговори: „Да, фактътъ е вѣренъ, но обстоятелствата не сж еднакви. Тогасъ имаше поне една държава, която се застъпваше за България, и послѣ условията на Източна Румелия и

Македония сж съвсѣмъ различни. За съединението бѣше нужно само да се въздържи Турция, а отъ Македония трѣбва да се изгони“. Азъ му забѣлжихъ, че България нѣма да завладѣва чужда територия, а ще иска приложението на чл. 23 отъ берлинския договоръ. — Да, и генералъ Паприковъ ми говори, че, прѣди да обявите войната, щѣли сте да издадете прокламация, въ която щѣло да се казва, че България нѣма да задържи нищо за себе си. Това е съвсѣмъ излишно, защото никой нѣма да ви повѣрва, па и вие сами не трѣбва да се вѣрвате. Да рискувашъ цѣлото си сжществуване, да рискувашъ, може би, половината отъ армията си, да съсипешъ окончателно стра-

ната си само заради нѣкакви реформи, които ти самъ нѣма да прилагашъ, а други ще рѣшаватъ и изпълняватъ, е едно такова самопожертвование, което достига до лудостъ и за това никой нѣма да го повѣрва. България трѣбва да знае, че даже ако бже побѣдителка, пакъ нѣма да използва плодовѣтѣ на своитѣ побѣди. Четохте ли, какво пише „Кьолнише Цейтунгъ“? Това е мнѣнието на германското правителство, а то ви дава достатъчно основание да разберете, какво ще бже вашето положение даже слѣдъ една побѣдоносна война. Гледамъ, че вие българитѣ не взимате подъ внимание и поведението на Румния.

Слѣдва.

открие енория въ селото ни и остане за винаги. Бившият ни попъ Хр. Петровъ по добра воля и въ интереса на селото си подаде оставката понеже тѣжко му бѣ да служи въ двѣ села съ църкви, както и на селенитѣ и отъ двѣтѣ села не бѣ по угодата. Вижда по-послѣ че съ на пускане т. е. съ отърване на нашето село губи една швейцарска крава, а именно: да взема по 40—50 лева за телеграми до Екзарха за да се разрѣши Енимъ родъ при бракъ. Подава второ заявление до св. митрополия; че билъ насилень да си подаде оставката. А бе пиянъ пиргишино, ти да не си вземалъ селото ни съ тапия, това християнство ли е?! Но нѣщо и по вече попъ Иванъ влад. намѣстникъ въ Ловчан. митрополия съ всички сили иска да махне желаемия ни свещеникъ, сжщо попъ Петъръ отъ Троянъ на 1 ян. т. г. му заявява: че ти немощешъ попува въ Ломецъ. Ломченитѣ сж хайдуци, тѣ ще те убиятъ, тѣ сж лоши и пр. и пр. Забѣлзано му: това християнство ли е дѣдо попе, защо така думашъ. Ако сме лоши нека дойде божия пастирь да ни поправи да тръгнемъ въ истия пѣтъ. Обаче високо хуманния попъ изглежда че е вкусилъ отъ швейцарското млѣко и иска да угоди на попъ Хр. Петровъ като уплати македонца попъ да напустне селото ни и си остане пакъ бившият и носи двѣ дини подъ една мишница. Изглежда че тия Божии послѣдователи съвършено сж се отклонили отъ Христовото учение. Не се смиляватъ надъ съсипания морално и материално бѣжанецъ попъ само съ гола душа, искатъ да го изпѣдятъ отъ селото ни, а тѣ да се разполагатъ като изваждатъ тѣ сами родове и ги разрѣшаватъ съ пари. Но когато църковнитѣ пастири злоупотрѣбватъ какво остава съ администрацията. Околийския началникъ иска на сила да изгони желаемия ни секр.-бирникъ и го замѣни съ уличена въ злоупотрѣблени личностъ като такъвъ по-рѣно въ селото ни.

Реакцията е отъ небето до земята прѣдъ нищо не се спира.

15/V 914 год.

с. Ломецъ (Троянско).

Селенинъ.

Б. Р. Желателно е върховната духовна и административна властъ да се позаинтересова отъ тия работи, защото не сж желателни да ставатъ и се оскърбява населението на едно цѣло село.

ИЗДАТЕЛЪ

се търси на комедията.

СЪДЪНКА

въ едно дѣйствието отъ

— ДА АРЕ. —

Спразумѣние:

Дааре — Разградъ.

3—5

Прожекторски наблюдения.

изъ царството.

София.

— Бившата ученичка VI-то класница Иванка която за не доброто си държане, прѣди 4 мѣсеца бѣ изключена отъ гимназията. Сега я виждаме, въ костюмъ „Танго“ цѣлъ денъ ходи изъ улицитѣ и кинематографитѣ съ разни ученици и офицерчета. Чудно ни се вижда като знаемъ че майка ѝ се намира въ твърдѣ мизерно поаожение, отъ гдѣ взима тя срѣдства за да се поддържа тѣй разкошно.

Може ли ни каза госпожицата гдѣ е била на 12 май прѣзъ нощта и съ кого?

Ако не ни отговори, то ние ще си кажемъ думата.

— Наскоро ще почнемъ да изнасяме нѣкой афери изъ живота на единъ столиченъ дрѣхаръ. — Прочутъ „Донъ-Жуанъ“.

За сега името му прѣмълчаваме, но отъ идущия брой ще почнемъ да изнасяме неговитѣ мръсни афери заедно съ името му.

— Ученицитѣ сж я ударили епентъ прѣзъ просото. Нѣкой отъ тѣхъ постоянно киснатъ изъ кафеетата и бирариитѣ и играятъ на карти, табла и други хазартни игри. Други ще ги видишъ какъ спокойно си пушатъ цигаритѣ изъ главнитѣ улици, безъ никой да ги смущава.

Тая разюзданостъ на учащата се младежъ не можемъ си обясни отъ що произлиза.

Б. Р. Обръщаме внимание то на г. г. директоритѣ и училищнитѣ власти.

Станимака.

— Нека ученичката отъ IV кл. О. П. И. да не скита всѣка вечеръ съ другарката си отъ сжщия класъ къмъ улица „Войнишка“ защото прожекторъ я прѣслѣдва и ще извади всичко на яве.

— Днесъ въ обѣктива на прожектора ми се мѣрна госпожицата Т. Н., която очаквайки Софийскитѣ ученици които се връщаха отъ екурзия отъ Бачковския манастиръ да се запознае, която изпълни желанието си. Слѣдъ запознаването си съ единъ ученикъ тя повилително го покани на черешитѣ имъ. Съ който си вършиха идилитъ... си.

Госпожице събирайте си умътъ защото прожекторъ ще влѣзе въ ролята си и всичко ще изнесе на пазаръ.

— Снощи на третия километъръ на катунското шосе, г-цитѣ П. Г. и С. Б. играеха на мижница съ двѣ ученичета...

А бе С-ке, не виждашъ ли че другарката ти отдавна вече е тръгнала къмъ провала, ами ти защо вървишъ подире ѝ? Я се откажи отъ нея, до гдѣто е врѣме че послѣ да не си оплаквашъ днитѣ...

— На 25 й май бѣ посрѣщането на ученицитѣ отъ II

Софийска гимназия, а изпращането на другия денъ, излѣзе много печално... Ученичкитѣ отъ С. анимашката непълна смѣсена гимназия: М. А., Н. М. и В. Н., до толкозъ се бѣха разпуснали на нѣколко отъ посрѣщнатитѣ ученици, щото се възмутиха даже и самитѣ имъ съученички.

Б. Р. Мари малко гъркинче М., събирай си акълчето грѣцко, че „прожекторъ“ ще ти го събере; А пъкъ ти Н. до, пази се до катъ не се е научилъ бащата, че отъ него пъкъ „дървенъ прожекторъ“, а!...

— На 19 й май вечерта къмъ 9 часа „прожектора“ поставенъ на „Св. Петка“, освѣтили два сулиета въ мрака: г-ца В. С. Н. ва съ С. Г. въ интересно положение?

Б. Р. Г-це, събирай си акъла, че прожектора знае по-раншитѣ ти афери, та да не станатъ и тѣ публично достояние, че знаешъ ли? Ще се повърнемъ, както за тебъ, сжщо и за другарката Ви...

— Ученичка отъ V класъ да прѣстане да хули вѣстника ни, да си събира ума че да не изнасяме цѣлата ѝ мутра по авантюрата въ Бачковския манастиръ, защото ще си умремъ отъ смѣхъ послѣ. Внимавай г-це, защото послѣ зоръ ще видишъ, догдѣ се отъ насъ отървешъ.

Орѣхово.

— Въ лѣчитѣ на прожектора, често се мѣркатъ двама луди-млади — любящи се подъ една черешка прѣдъ кжщнитѣ врата домътъ на госпожицата. Имената и на двамата, ще запазимъ за дореда, ако на г-цата не бждатъ свити юздитѣ отъ майката, па и господинчето, макаръ и роднина на прожектариста, нѣма да му се прости, ако не прѣстане съ своето посѣщаване черешката, тогава ще съобщимъ имената и на двамата, па може би и една техна снимка, ако обичатъ да си я иматъ за споменъ па и свѣта да ги знае и види.

Хей роде! нѣма прошка, влизай у правия пѣтъ.

— Прожектора освѣти дерето на долната махла и видѣ драмата въ 2 дѣйствиа г-ца О. С. Ч. съ г-нъ С. на 15. V. вечерта и кираджиитѣ съ китки варакосани викаха и ху — и ху. Да е хайрлия.

Видинъ.

— Питамъ ученичката Р. защо се е фотографирала гола на портретъ, които го е подарила на своятъ любовникъ П. и този сжщия обожателъ нейнъ, хубавеца, взелъ че го сложилъ на дирния капакъ на часовника си.

Слушай П. отъ лѣчите на нашия Прожекторъ не можешъ се скри нищо, а ми се остави отъ тоя меракъ иначе, не знаемъ що ще стане.

— Да З. ако вървите все тѣй съ ученика И. П. подъ ручка изъ темнитѣ и по-затѣнтени улици то наскоро ще си уплетешъ въжетъ и сама ще си го сложишъ на шията.

— При поставянето на прожектора и таманъ що бѣхъ разсѣялъ лжчитѣ му къмъ ул. Газибаиръ, въ обектива му се мерна една отъ най на мода съ нейното шантеклерче именува се Т., която намъ всички ни омая въ минутата когато си бѣ впила устнитѣ съ господина шивача С. И ви ли Т. почнахте да ни създавате работа за да се мѣчимъ да ви слѣдимъ. Остави се Т. ти си едно момиче което го очаква бждеще, остави този апашъ С., — и го ритни па си налѣгай парцалите. А щомъ искашъ симпатия отъ прави се до насъ, ще ти доведемъ по-хубавъ отъ С. и съ склучени очи — чудо, а не като на С.

— Г-жа В. Г. втора жена на Г. И. Б. отъ с. А-во, Б-чикско до кога мисли да си играе съ заваренитѣ си дѣца и да бърза да смѣква богатия си но глупавъ мжжъ. Да не мисли госпожата че нашия прожекторъ не забѣлзва и това нѣщо и не вижда, когато ходи по Видинъ и върши работи не по-добаючи на една порядъчна жена. На лѣво и на дѣсно се хвали че намѣрила богатъ но глупавъ мжжъ, съ когото си играе както ще. Ако продължава ще изнесеме всичко по подробно дореда.

Севлиево.

— Прѣдупрѣждаваме г-ца М. З. да прѣстане да прави толкова на често любовнитѣ си срѣщи по „Кожа-Къръ“, за да не става нужда да извяваме мръснитѣ ѝ истории.

— Запитваме г-цитѣ П. М. и Н. Б. какво сж правила миналата седмица задъ казармитѣ? — Да не става нужда изнесемъ фотографийтѣ имъ съ всички подробности на пазаръ.

— Питаме г-цата Д. Ив. защо е убивдала нѣкой г-да които сж я хулили за нейната разсѣяностъ.

Б. Р. Защото иска да ѝ фотографираме дѣлата и ги изнесемъ на пазаръ, та да я вразумимъ. Ако не прѣстане и то ще бждѣ дореда.

— Нѣколко дами отъ видни семейства се гонятъ задъ бирариата. Една отъ тѣхъ е известна още отъ врѣме онѣ, сподвижница на г-нъ Д. Р. който на нѣколко пѣти се опитва тогава да арестова редактора на „Гайда“ — че ги билъ визиралъ катъ донъ-жуанъ. Благородни г-да!.

— По малко ходи г-це Д. къмъ Богатовското — „Прожекторъ“ и тамъ назѣртва и вижда що става. Нѣколко пѣти вече те забѣлзяхме. Мисля, че е врѣме да се позасрамишъ, защото не сторишъ ли това, знай че лошотѣ чака отъ къмъ страна на „Прожекторъ“.

— Съобщаваме на у-ката отъ III класъ М. М. да прѣстане да се сношава съ у-ката Д. Ив. Д. отъ VII кл., защото добро не ги чака отъ страна на нашия прожекторъ.

— Мълви се, че е паднало грозенъ амурджалкъ въ бороветѣ — вѣрно ли е М. ке? Има думата Кочо.

Б. Р. Де проектиране де?

— Въ пространство по-голъмо отъ 500 крачки въ дѣсно отъ „Росицата“ е сварена въ интересно положение отъ рапортирѣ на „Прожекторъ“ М-та съ Б.

Б. Р. Какво ли сж правил тамъ?

Троянъ.

— Отъ прѣди единъ мѣсець е дошълъ въ града ни единъ непознатъ Господинъ на „поправка“ и се установи въ единъ хотелъ. Прѣкрасно но да не е другото... Прѣди 5—6 дена прѣстигнаха двѣ госпожици, непознати още, тоже на „поправка“. Настаниха се въ друга кжща. Тѣзи непознати хора сѣ събраха наедно и сега живѣятъ на... „поправка“ — на сѣмейни начала: банкетъ, увеселения, разходки съ файтони и пр. и пр. Питаме тия господа, какви ли сж, аджеба по между си?? Дали сж сродници, та заживѣха толкова интимно!... Хазайката имъ Л. К. че-ва може да ги знае. Тя трѣбва да каже не само на нази, но и на властѣта.

Б. Р. Ние се сѣщаме какви сж, но нѣмаме врѣме да се разправяме съ тѣхнитѣ „пеливанлъци“. Повръщането ни на тая тема ще зависи отъ тѣхния по-нататъшенъ животъ. Въ всѣки случай, ако бждатъ нѣкой случайни познаници..., то съвѣтваме ги да се раздѣлятъ часъ по скоро.

— На 31 май м. цѣ ученичката Х. Ж. за която съобщихъ и по нагрѣдъ е отишла съ една своя другарка сжщо ученичка да взема хлѣба отъ фурната. Работата е била нагласена отъ порано. Щомъ влѣзла въ фурната другарката ѝ си отишла, а тя заварила вжтрѣ младежа Д. Т. който я чакалъ по уговоренъ планъ и за 2 лв. я стискалъ и прѣгрѣщалъ и други маскарлъци. Когато си излѣзе отъ фурната по бузитѣ ѝ личеа още зжитѣ толкозъ страстно я цѣлувалъ че щѣлъ да я изпояде.

За сжщата и за други нейни съученички ще съобща втори пѣтъ.

Нови Пазаръ.

— Прожектора всѣки денъ като освѣтлява отъ височината Сакаръ-тепе въ обектива му се мѣрка Л—чая Н... който съ носенето на конското си ребро толкова е оригиналенъ, че прилича на „Булаирски герой“, т. е., който е участвувалъ въ боеветѣ при „Чаталджа, Мидия“ и отъ тамъ на Сръбската граница. Съвѣтваме понеже ни задава страхъ.

— Много често въ обектива на прожектора ни се мърка като тъмен облак фигурата на „красивия чиновник“ с привлекателните си „очички“ при тукашната земл. Банка С. и постоянно го заблѣзваме да си врачува, види се има нѣщо изгубено „бай черню“ какво ли е? Да не е болно или безслѣдно изчезнало нѣкое отъ обожаемитѣ ти малолѣтѣи дѣчица на които измѣрваш пулса. Намъ ни е желателно да се съвѣтваме малко съ тебъ за честитѣ ти посѣщения въ плет-та М. ще има ли нужда да изнесаме въ колонитѣна „Прожекторъ“ това що се крие въ „стегнатото“ ви приятелство, или да мълчимъ още. Ами какво станаха ония у-ки дѣто бѣха те изненадали една вечеръ съ посещението си, като сж влезли въ квартирата ти въ твоето отсѣствие запалили лампата и ти слѣдъ като се завърна за наказание бѣше ги „арестувалъ“ до сутринята въ килийката си, коджа портокалите яли тогава ама особено съ П-ва;

Сега нѣма да говоримъ за новодошлата печатарка въ града ни съ която много се сблизихте за кжсо врѣме, ама добръ ще бжде тя да си отиде понеже много работа имало при Търговската щѣлъ да я дири чрѣзъ вѣстника като мисли че е изгубена.

За сега толкова г-нъ счетоводителю за втори пѣтъ съ по-хубави цвѣта ще те накичимъ ако на тоя караръ я карашъ, пѣкъ за изгубеното иди при ходжата Богъ Занеръ той сигуръ ще ти помогне.

с. Турски Тръстеникъ.

— Трасировача — Гуторански разбралъ, че ошетенитѣ отъ него селяни сж изнесли много работи негови чрѣзъ печата и прѣдъ прокурора, затова грозно се е опретналъ да ги вика чрѣзъ фигурантитѣ си и др. лица въ канцеларията си и ги заплашва, че ако не се откажели отъ изнесеното противъ него, щѣлъ най-тѣжко да ги накаже, щѣлъ да ги кара чакъ въ София подъ сждъ и пр. — ала това не плаши ошетенитѣ. Личко Мачовъ всѣкой денъ е обеспокояванъ да му се съобщава, че Гуторански го вика и, ако не отидѣлъ грозно щѣлъ да го накаже.

Б. р. И върху това обстоятелство обръщаме вниманието на г-на Прокурора и началството му.

ПОЩА.

г. Ив. Ч-въ — Троянъ. Завѣрете подписътъ си отъ настоятеля ни, че послѣ.

г. Т. Ив. — Вратца. Изпратеното се получи, благодаримъ. За въ бждаще никому пари не давайте за наша смѣтка отъ пратеното намъ друго не признаваме, защото никого не сме упълномощавали да събира за наша смѣтка суми. Изпратеното ще се помѣства послѣ дователно.

г. Ив. К. Д-ски — Видинъ. Желанието Ви изпълнихме, за въ бждаще взехме бѣлѣжка и строго ще се придръжаме. Кореспондентската карта само срѣщу портретъ иначе не. Изпратената сума се получи и мина въ ска.

Зиго II. Не завѣренитѣ Ви кореспонденции отъ н-ля ни, за напѣдъ нѣма да се публикуватъ, за това безъ завѣрка не пращай.

Ксенефонтий — Тукъ. Твойтѣ кандидати за свѣтци, сж добри за въ Католичката църква, защото сж безъ му стаки. Отъ свѣтци нѣмаме нужда бѣ приятелю, защото ако бѣхме търсили такива, то първата щѣше да бжде Мадамъ Катица, она що се ожени за Колю въшката, що казваха на врѣме, а по настоящемъ, голѣмъ фабрикантъ — механикъ въ градътѣ ни. Поразгледай!? въшката дано може той да мине за единъ отъ свѣтцитѣ които ний търсимъ за нашитѣ църкви.

Да се знае. За въ бждаще на никакви дописки, отъ гдѣто ще и да биле тѣ, по какъвто ще и да сж въпросъ

нѣма да даваме мѣсто въ вѣстника си, ако тѣ не сж завѣрени отъ настоятеля ни въ града отъ който се изпращатъ, или отъ приетитѣ ни кореспонденти, на които сме изпратили кор. карти. Всичко не завѣрено ще отива въ коша, безъ прѣглеждане. Така щото, съвѣтваме такива дописници да си не изживяватъ напразно труда и си харчатъ паритѣ за пощ. разноски.

Длъжимъ да явимъ за знание че г. Ив. Костовъ Дан дурски въ гр. Видинъ е само нашъ настоятель, а не и кореспондентъ. За въ бждаще, само съ негова завѣрка кореспондентъ ще се публикуватъ, другитѣ ще отиватъ въ коша.

Умоляватъ се всички г. г. настоятели, които още не сж си подравнили смѣткитѣ до 16-я ни брой, да побързатъ и сторятъ това съ едно най-скоро врѣме, за да не става нужда, тия смѣтки да ги търсимъ по другъ начинъ и ставатъ публично достояние,

Отъ администрацията.

Брѣстовецко Селско-Общинско Управление.

Обявление.

№ 611.

с. Брѣстовецъ 8 юли 1914 год.

На 8 юлий 1914 год. отъ 2—5 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на общинското управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явно малонаддаване за доставката на канцеларскитѣ материяли за прѣзъ цѣлата 1914 година.

Искания залогъ за право участие въ търга е 5 на сто отъ първоначалната оцѣнка членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за конкурентитѣ.

Всички разноски които ще станатъ по търга оставамъ въ тежестъ на наемателя желающитѣ да надаватъ могатъ да видятъ всички книжа по търга всѣки присжитственъ денъ и часъ въ канцеларията на общината.

Общ. кметъ: М. Цвѣтановъ.

Секр.-бирникъ: П. В. Пенчевъ.

Лозари, Овощари, Градинари!!

СИНЪ КАМЪКЪ

химически съединенъ съ амонякъ и други соли, въ пакети, подъ име „КРИСТАЛЪ-АЗУРИНЪ“, за прѣскане лозята, противъ пероноспора (балсара, манѣ) и оидиумъ-тукери, както и за прѣскането овощни дръвчета, рози, бостани и всички цвѣта и растения срѣщу врѣдителнитѣ плѣсени и безбройни гжсеници, зелени и чернени въшки и бълхи, които ги нападатъ и опустошаватъ прѣзъ лѣтото. Единъ пакетъ отъ 250 грама въ 100 литри студена вода дава готовъ за прѣскане разтворъ само въ 5 минути безъ добавка на гасена или негасена варъ. Лесно за приготвление, сигурно и, сравнително съ синия камъкъ и варъта, много по-ефтино сръдство, патентувано въ цѣлъ свѣтъ.

Освѣтъ казаното до тукъ за това практично, ефикасно и ефтино сръдство за прѣскане, ето какво четемъ за него въ III-тото издание на Руското ржководство „Плодоводство“ отъ Авг. Е. Ферингера стр. 166 — 1914 год.

„Кристалъ - азуринъ“ Явяетъ ся вѣрно и най-лучшимъ сръдствомъ противъ партъ, мучностей, роси и другихъ гребнахъ болѣзни.

Намира се за проданъ въ „Бюро Караивановъ“, — Плѣвень. Желающитѣ да си купятъ да се отнасятъ въ контората му, гдѣто ще имъ се даватъ и нуждитѣ наставления.

3—10

Обявления на Сждебнитѣ пристави.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3394

Подписаний К. Димитровъ Сжд. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на I участкъ на основание изпълнителния листъ № 5820 отъ 14 априлъ 1914 г. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Сждъ въ полза на Славчо Гергановъ отъ гр. Плѣвень, срѣщу Цвѣтанъ Н. Младеновъ отъ г. Плѣвень за искъ 1100 лв. заедно съ лихвитѣ имъ по 8% годишно отъ 9/II 9114 г. до изплащането 9 лв. 80 ст. сждебни и по водене на дѣлото разноски. Съ настоящето си обявявамъ, че на 26 юний 1914 год. отъ 9 часа сутринята ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ дюкяна на длъжника въ гр. Плѣвень VIII кв. слѣдующитѣ движими имоти, а именно:

- 1) 20 варела сода са сапунъ по 15 лева — 300 лв.
- 2) 7 (седемъ) чувала орисъ по 40 лв. човала — 280 лв.
- 3) 9 сандѣка масло по 34 кила сандѣка и кило по 1 лв. 50 ст. — 450 лв.
- 4) 30 сандѣка пирони по 4 лева — 120 лв.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Които Г. г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явятъ на мѣстопродаването да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданята.

Гр. Плѣвень 12/VI 1914 год.

Дѣло № 676/914 год.

I Сждебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1501

Извѣстявамъ, че отъ 18 юлий до 18 августъ н. г. ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Вѣлчи-Трънъ, а именно:

- 1) Нива „Височковата воденица“ 6.1 дек. — 18 лева;
- 2) Нива „Подъ дъртитѣ лозя“ 8.3 дек. — 24 лв;
- 3) Нива „Долнитѣ лозя“ 3.5 дек. — 10.40 лв;
- 4) Нива „Голѣма Могила“ 7.5 дек. — 22.50 лв;
- 5) Нива „Дековъ Брѣстъ“ 7.4 дек. 21 лв;
- 6) Нива „Полето“ 12.8 дек. — 39 лева;
- 7) Ливада „Височковата воденица“ 2.2 дек. — 8 лева;
- 8) Ливада „Долно Шаворненски пѣтъ“ 1.5 дек. — 6 лева;
- 9) Ливада „Валога“ 2.4 дек. — 10 лв.;
- 10) Нива „Дъртитѣ лозя“ 3 дек. — 9 лв.;
- 11) Нива „Мала могила“ 38.9 дек. — 117 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Панчо П Височковъ отъ с. Вѣлчи-Трънъ не сж заложени продаватъ се по взисканието на Фоти К. Трифоновъ повѣренникъ отъ г. Плѣвень за 1000 л. лихвитѣ и разносикитѣ по изпълнителния листъ № 1749 издаденъ отъ I Никополски Мирови Сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присжитственъ денъ и часъ въ канцеларията ми. Гр. Плѣвень, 6 юний 1914 год.

Дѣло № 163/900 год.

II Сждебенъ Приставъ: К. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2872

Извѣстявамъ, че отъ 28 юний до 24 юлий н. г. ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень, слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на гр. Плѣвень, а именно:

- 1) Нива въ землището на г. Плѣвень въ мѣстността „Карамджилъка“, отъ 7 декара, 7 ара при съсѣди: Пена Иванова и отъ двѣ страни пѣтъ, оцѣнена за . . . лева;
- 2) Нива въ сжщото землище, въ мѣстността „Бъчвата“, отъ 5 декара 7 ара, при съсѣди: Никола Хиновъ, пѣтъ и Симеонъ Пековъ, оцѣнена за . . . лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иванка П. Шопова отъ гр. Плѣвень, не сж заложени продаватъ се по взисканието на Иосифъ Шаломъ отъ Плѣвень за 164 лв. 50 ст. лихвитѣ и разносикитѣ по изпълнителния листъ № 5336 на I Плѣв. Мирови Сждия.

Наддаването ще почне отъ горната цѣна.

Разгледжанието книжата и наддаването може да става всѣки присжитственъ денъ и часъ въ канцеларията ми. Гр. Плѣвень, 17 май 1914 год.

I Сждебенъ Приставъ: Г. Казаковъ.

БЮРО КАРАИВАНОВЪ за прѣдставителство търговия и посрѣдничество. гр. Плѣвень. — ул. Александровска № 316.

Търговци давайте рекламитѣ си въ в. „Прожекторъ“.